

Alte Drucke

APOLOGIA || FRANCISCI || MONTANI PRO SOCIETATE || IESV IN GALLIA. || CONTRA ANTONII ARNALDI || Aduocati Parisiensis Philippicam. || Ex Gallico in ...

Richeome, Louis

Cracoviae, 1597

Caput XII.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-154864

de ea vt generalia, & ab omni hypothefi feiuncta propo-
 re, nihil aliud eft, quàm impoftorem agere: Neq; enim fim-
 pliciter prohibet Ecclefia Matrimonium, fed tantùm man-
 dat, vt fidem datam feruent, qui fe fuamq; caftitatem per
 continentiae votum Deo confecrârunt, inito contractu non
 minùs firmo & infolubili, quàm fit ille nuptialis: nec abfo-
 lutè interdicat vllis ciborum generibus, fed præcipit, vt ali-
 quando per abftinentiam feſe macerent, quibus id ætas &
 valetudo permittunt. Habes ergo primam eamq; gene-
 ralem propoſitionem hætenus explicatam, quæ te in hære-
 tiorum claſſem coïcit, cuius confutatio ſatisfacere & po-
 terat & debebat cuiuſ intelligenti; vt ſibi perſuaderet, ve-
 rum eſſe, quicquid in illa *Extrauag.* Pontifex aſſerit; falſumq;
 & friuolum, quicquid in contrariam partem obieciſti. Sed
 vt tua hoc loco magis pateſcat impudentia, duas adhuc ad-
 dam aſſertiones, eaſq; paucis refellam,

C A P V T XII.

Secunda propoſitio Hæretica Arnaldi.

ALTERA eſt, cùm profiteris, illam doctrinam
 eſſe erroneam & ſchiſmaticam, quæ tradit, neceſſa-
 rium eſſe ſub pœna damnationis æternæ, ſubiici
 Eccleſiæ capiti, quod eſt Papa. Quæ aſſertio cõ-
 tinetur in prædicta Extrauagante Pontificis Bonifacii, ad
 quam oppugnandam adducis multa, quæ alto ſanè ſilentio
 ſuppreſſiſſes, ſi quid prudentie, veræq; probitatis Gallica-
 næ in te ineſſet. Ac principio quidem perſpicuè demon-
 ſtras, te eſſe hæreticum, quando eadem, qua hæretici, ver-
 borum procacitate hanc Extrauagamem condemnas, in
 quam omnes, qui ſe à Catholica Eccleſia ſegregârunt, non
 aliter quàm in petram ſcandali impingunt; quam & tu pro tua
 mode-

*Extravagâs' Bo-
 nifacii eſt hære-
 ticis petra ſcan-
 dali.*

modestia *erroneam* appellas. Deinde pugna tibi est cum S. Bernardo, Abbate doctrina & pietate conspicuo, & genuino Gallo, ex cuius verbis & sententiis hac *Extrauagans*, bonam partem contexta est. Ad extremum, ut tuum figmentum probes, exempla tibi arbitrato tuo fingis, non sine infamia Gallici nominis, ut paulo post dicam. Deprompsisti autem hanc tuam haeresim ex Luthero & Caluino, & haeticis nostri seculi, omnis ataxiae auctoribus, & omnis Ordinis iuratis hostibus, praesertim subiectionis & obedientiae debite Summo Pontifici, cum quo irreconciliabile bellum gerunt. Quia vero tibi tantum fortassis ingenii non suppetit, ut monumenta magnorum illorum haesiarcharum euoluas, contentus fuisti lectione tui Blesii, qui ut strenuum Caluini discipulum decebat, chartas suas Magistri sui glossis, quasi carbone, egregie signauit: duplici tamen nomine, quod obseruare te velim, in illa tua Assertionem hallucinaris: Primo, cum negas veritatem doctrinae Catholicae: Secundo, cum eandem doctrinam *haeresim* arbitraris, & clara voce pronuncias, quod te non modo efficit haeticum, sed & effrontem calumniatorem; cum tamen doctrina, quae tradit, *neminem sine ammissione aeternae salutis ab obedientia Summi Pontificis sese abducere posse*, sit ipsissima Christi Saluatoris nostri doctrina, ut proinde tua Theologia, huic caelesti doctrinae opposita, merito audiat *perniciosa haeresis, & expedita praecipue ad inferos semita*. Quod hac ratione demonstro: Quisquis sempiternam beatitudinem consequi appetit; eum necesse est, & Christianum, & Christi, & quod hinc sequitur, Petri etiam ouem esse, cum non sit ouis Christi, qui non est ouis Petri; quandoquidem Christus Petro, Petrique successoribus, sine ulla exceptione aut restrictione, oues suas commendauit; hoc

Heretici oderunt omnem ordinem & subiectionem,

Ioan. 21,
S. Ambros. in
cap. ult. Lucae.
Epiph. in An-
editum, chor.

s. Chrysost. in editum, omnes quoque Christianos complectitur. Qua-
 Ioan. capit. 21. propter omnes Christiani D. Petro, eiusq; successoribus su-
 S. Leo serm. biiciuntur, aut non sunt Christiani. Quod si omnes Christi-
 tert. de suo Pō- ani sunt sub cura eius, qui Ecclesiæ caput est, hocq; caput sit
 tis, Summus Pontifex; oportet profectò, vt ipse Christianos o-
 mnes regat, dirigat, cœlestisq; doctrinæ pabulo pascat, ni-
 hilq; eorum, quæ ad officium seduli & gnari Pastoris per-
 tinent, prætermittat: & vt Christiani, velut oues rationis nō
 expertes, Pastoris sui vocem audiant, nisi à beatorum sedi-
 bus in omnem æternitatem excludi velint. Neque vllus in
 hoc terrarum orbe reperitur Imperator, Rex, aut Princeps,
 qui se ab hac obtēperandi lege eximere queat, nisi cupiat
 esse ouis sine Pastore, membrū sine capite, Christian⁹ sine fi-
 de, sine lege, sine Christo, sine cœlesti pabulo, sine spe salutis.

Ovis maxime
 indiget pastore

Hæc obsequēdi Ecclesiastico capiti, inuitabilis necessi-
 tas, viuo & spirante exemplo, nobis repræsentatur in oue,
 quæ præ cæteris brutis animantibus opus habet, vt rega-
 tur & gubernetur ab homine tanquam à capite longè di-
 uiniore; cætera animalia hac cura & quasi manu ductione
 vel penitus carent, vel sine magno incommodo carent,
 cum ab ipsa rerum procreatrice natura, ad vitam defen-
 dendam, opemq; sibi ferendam, satis multa præsidia
 acceperint: At ouis licet vtilitate, quam mortalibus pa-
 rit, vix vlli ex animalibus cicuribus cedat; paucioribus ta-
 men subsidiis à natura datis iuuatur, & pluribus morborū
 generibus conflictatur, pecus innoxium, inerme, & imbelles;
 quod cum sibi neque dux esse, neque medicinam facere
 possit; tametsi scabiei, aliisque morbis perpetuò obnoxiiū,
 hostisq; insuper versutus, callidus, violentusq; eidem
 semper imminet, omninò opus fuit; vt excellentioris cu-
 iusdam gradus & ordinis Pastorem sortiretur, qui pruden-
 tia & virtute cuncta impendentia mala propulsaret; is homo
 est,

est, qui ovem pastum agit, à lupi insultibus protegit, securamque foris & in ouili præstat, curam agnorum gerit, lanamque luxuriantem & exuberantem detondet; absq; qua cura & tutela, neq; vitam ducere, neque fructum vllum proferre liceret. Eadem est Christianorum omnium ratio. Nam *Christianus o-*
inter homines, qui præter corporis emolumenta nihil aliud *ui similis.*
expetunt, vitamq; brutorum more degunt, quidam secreti ab aliis leonum, tigridum & vrsorum instar, æuum agitant, quales olim nondum constitutis Rebuspub. syluicolæ, & nunc etiam illi, qui Societatem humanam fugiunt. Alii socialiter quidem in vnum conueniunt, imitati grues, ceruos, formicas, mutuisq; operis & adminiculis sese subleuant, sed sine Rege, quæ vitæ ratio multis nationibus etiam num placet. Quidam apum ritu Regi obsecundant, vt Turcæ & Tartari, aliq; à Christiana fide alieni, qui oves Christi non sunt, præsentibus tantum addicti, & nihil supra communẽ hominum naturam edocti, qui omnibus suis cogitatis & actionibus nihil aliud, quam hæc fluxa & caduca quærunt, & ob id iure optimo pecudes potius, quam homines censentur. At Christianus, pars ouilis Christi, finem sublimiorem & præstantiorem spectat: & quandoquidem illi cum atrocibus hostibus perpetuum certamen ineundum est, non potest ad prædictorum normam, vitam & mores componere; sed opus habet capite, cæteris excellentiore & eminentiore, quod cælesti quadam vi & spiritu pollens, ipsum ad finem exoptatum deducat; pascua & arma, quibus in hostem pugnandum, & medicamenta, quibus sananda vulnera, demonstret, aliàs nequit inter oves Christi numerari, imò periculo sese exponit, ne lupo præda fiat, aut in lupum, leonem, aliamue truculentam bestiam transmutetur, sine spe beatitudinem consequendi.

Discrimen inter Christianos & infideles.

CAPVT